

I det hele taget nærer jeg det Haab, at man gennem Forhandlingerne maa naa til en Forstaaelse, en Ordning af de endnu forhaandenværende Uoverensstemmelser, saaledes at Lovforslaget ikke blot kan fremtræde som smukt og rundeligt, naar man ser hen til Statens Offer, men at det tillige frembyder saadanne Vilkaar, at det er muligt for Færøernes Amtskommune, Byen Thorshavn, og Sognekommunerne at modtage det fremsatte Tilbud. Jeg skal bidrage, hvad der er mig muligt, for at naa et heldigt Resultat, Og jeg beder de Herrer være forvissede om, at jeg selvfølgelig ikke vil forfægte noget Krav fra lokal Side, som jeg selv anser for ubeføjet. Jeg er villig til i det eventuelle Udvalg at give alle nærmere Oplysninger og skal med Hensyn til selve Sagen indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Virksomhed i denne Sag. Den højtærede Minister har, inden han overtog sin nuværende Stilling, sammen med forskellige andre af Rigsdagens Medlemmer besøgt Færøerne i 1907; hans Ophold dér var desværre kun kortvarigt, men jeg tør forudsætte, at det dog har medvirket til at skabe den Interesse, som den højtærede Minister har lagt for Dagen ved denne Lejlighed. Jeg vilde ogsaa gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister, under hvem de færøske Havne- og Vejforhold har hørt indtil for ganske nylig, for hans Virksomhed for denne Sag, hvilken Virksomhed jeg kender og fuldt ud kan vurdere, og som staar i den mest fuldkomne Samklang med de Udtalelser, som den højtærede Minister fremførte offentligt i Thorshavn i Fjor. I denne Forbindelse skal jeg ogsaa ganske kort yde saavel den højtærede Justitsminister som den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet min fulde Anerkendelse for, at de Herrer har berejst Øerne i Fjor for ved Selvsyn at danne sig en Mening om de stedlige Forhold. Jeg haaber, at Eksemplet ved Lejlighed vil blive fulgt af ærede Medlemmer af Regeringen og af dette Ting. Jeg har tidligere gjort mig til Talsmand for, at Besøg paa Færøerne af Rigsdagsmænd og Medlemmer af Regeringen maatte finde Sted, og jeg skal her tillade mig paa ny at opfordre dertil.

Jeg vender mig til det høje Ting og paakalder ærede Medlemmers Medvirken til en gunstig Løsning af denne store Sag, saa den kan blive til almindelig Gavn og Landet til Ære.

Christian Rasmussen: Jeg skal om det foreliggende Lovforslag i al Almindelighed blot udtale, at den Gruppe her i Salen, hvortil jeg hører, er villig til at gøre, hvad den formaar, for at Færøerne kan blive hjulpne i den i Lovforslaget omhandlede Retning til at skaffe sig ordentlige Landingspladser, saaledes at Fiskerne ikke i saa høj Grad, som Tilfældet er nu, udsættes for Fare ved Landingen. Vi har den Opfattelse, at man i nogen Grad er stifmoderligt behandlet i saa Henseende oppe paa Færøerne, og at der derfor fra Statens Side bør ydes endogsaa rundelige Beløb, for at de kan komme ud af de uheldige Forhold, hvorunder de lider. Enkelthederne i Lovforslaget tør jeg ikke komme ind paa. Jeg kender desværre ikke Færøerne — det kunde jo være, at det ærede Medlem, der nys talte (Efferisøe), kunde faa arrangeret noget i Retning af, at vi, der ikke tidligere har været der, kunde komme derop —, og jeg tør ikke paa Grundlag af de foreliggende Kort danne mig nogen Mening om, hvorvidt det, der her foreslaas, netop er det, der bør anlægges. Jeg formoder imidlertid, at Mangelen i saa Henseende i hvert Fald i nogen Grad kan blive rettet i det Udvalg, som antageligt bliver nedsat.

Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkelthederne her, idet jeg, som sagt, mangler Forudsætningen for tilstrækkeligt at kunne sætte mig ind i Lovforslaget paa det foreliggende Grundlag, men blot udtale, at jeg er noget bange for, at de Overslag, der foreligger, i hvert Fald paa et enkelt Punkt ikke vil holde; det er et Tilbud, som er indgivet den 25. August 1905, vedrørende Kajanlægget ved Trangisvaag. Det er godt 7 Aar siden, dette Overslag blev indgivet. Jeg har nogen Grund til at tro, at hvis man kom til det samme Firma nu og sagde: Vil I gøre det for den samme Sum, som I har tilbudt i 1905? — vilde de ikke indlade sig derpaa. (Afbrydelse). Ja, vil de det? Der findes intet om det, der staar kun, at Overslaget er indhentet i 1905. Det skal glæde mig, hvis Firmaet vil paatage sig Anlægget for den Sum; men vi ved jo, hvordan det ellers gaar i saadanne Tilfælde. Naar der er gaaet et Aarstid eller to efter Tilbudets Indgivelse, møder vedkommende Firma og siger: Nu er Material- og Arbejdspriser stegne med 10—15—25 pCt., nu maa vi noget højere op. Jeg har haft ikke saa lidt med offentlige Arbejder at gøre baade kommunale og andre, og jeg ved, at i Regelen kan man regne med, at det, der er beregnet til Ad-